

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 1T/188/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8411010406
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8411010406.14

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fujerikom na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.05.2019 v trestnej veci T. W. I., I. XX.XX.XXXX, G. Z. M. I. O., B. Z. K. X, M. I. O., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil alebo neosvedčil, takto

rozhodol:

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 419 ods. 1 Trestného poriadku súd **v y s l o v u j e**, že odsúdený W. I., I. X.X.XXXX, G. Z. M. I. O., B. Z. K. X, M. I. O., sa v skúšobnej dobe **n e o s v e d č i l** a trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č. konania 1T/188/2011-160 zo dňa 23.6.2014, právoplatný dňa 23.6.2014 v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov **v y k o n á**.

Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona s použitím § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd **z a r a d ť u j e** odsúdeného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 188/2011 zo dňa 23.06.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.06.2014, súd uznal odsúdeného W. I. za vinného zo skutku, ktorý právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Týmto rozsudkom súd uložil odsúdenému trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, ktorého výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov. Zároveň v zmysle § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd uložil odsúdenému povinnosť v rámci skúšobnej doby zaplatiť dlžné výživné a riadne platiť bežné výživné. Skúšobná doba podmiennečného odsúdenia odsúdenému W. I. uplynula dňa 23.06.2018.

Zástupkyňa poškodeného J. G. - W. G. súdu dňa 27.08.2014 oznámila, že odsúdený W. I. si vyživovaciu povinnosť naďalej neplní. Odsúdený pri svojom informatívnom výsluchu pred vyšším súdnym úradníkom na tunajšom súde dňa 26.03.2015 poukázal na to, že za prácu v Čechách nedostal zaplatené, dlžné výživné sa bude snažiť uhrádzať a má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým dcéram. Dňa 19.06.2015 volala W. G., že odsúdený si svoju vyživovaciu povinnosť vôbec neplní, a preto žiadala premenu jeho trestu odňatia slobody. O tom bol spísaný úradný záznam.

Preto súd v súlade s ustanovením § 420 Trestného poriadku v spojení s ustanovením § 419 ods. 1 Trestného poriadku nariadil termín verejného zasadnutia, ktorého predmetom bolo rozhodnutie, či sa odsúdený W. I. v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil alebo neosvedčil.

Nakoľko pobyt odsúdeného sa súdu nepodarilo zistiť a odsúdený na adrese bydliska, ktorú uviedol / V. K. X, M. I. O./ nepreberal zásielky, bol mu v zmysle § 293 ods. 4 Trestného poriadku ustanovený obhajca JUDr. Tibor Bašista.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.04.2018 v neprítomnosti odsúdeného, poškodený J. G. uviedol, že odsúdený mu od júna roku 2014 nezaplatil žiadnu časť výživného a ani žiadnym iným spôsobom

neprispeval na jeho výživu. S odsúdeným nie je v žiadnom kontakte a ani nevie, kde sa odsúdený nachádza. Od júna 2014 doposiaľ nie je zárobkovo činný z dôvodu štúdia, pričom v súčasnosti študuje na vysokej škole a nemá žiaden iný príjem. Žije v spoločnej domácnosti so starou mamou, starým otcom a tetou W. G..

Svedkyňa W. G. na tomto verejnom zasadnutí uviedla, že od júna 2014 odsúdený neprispel na výživu J. G. buď priamo alebo prostredníctvom nej žiadnou sumou alebo iným materiálnym plnením. Nie je s odsúdeným v žiadnom kontakte a potvrdila, že J. G. je od roku 2016 študentom vysokej školy dennej formy štúdia.

Odsúdený W. I. sa dostavil na verejné zasadnutie konané dňa 10.01.2019, kde vo svojej výpovedi uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči synovi J.. Doposiaľ uhradil iba čiastku 1.300,- Eur, a to tak, že dňa 01.10.2018 uhradil sumu 1.000,- Eur a 27.11.2018 uhradil sumu 300,- Eur. V roku 2012 sa dostal do zložitej finančnej situácie, musel si zrušiť živnosť a v súvislosti s neplnením vyživovacej povinnosti prišiel aj o vodičský preukaz a tým aj o prácu. Preto v marci 2018 podali s manželkou návrh na osobný bankrot a aj keď vie, že tento sa netýka jeho vyživovacej povinnosti, je jeho snahou vysporiadať si svoje záväzky. Jeho situácia sa zlepšila, od júna 2017 si našiel prácu vo Švajčiarsku, je to forma stáleho pracovného pomeru a jeho hrubý mesačný príjem predstavuje zhruba 4.600 Švajčiarskych frankov. Je ženatý, jeho manželka pracuje v nákupnom centre Madaras v Spišskej Novej Vsi na polovičný úväzok a jej čistý mesačný príjem predstavuje sumu 380,- Eur. Má dve dcéry, jedna má 22 rokov a je zárobkovo činná a druhá dcéra má 16 rokov a je študentkou hotelovej akadémie. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, žije v nájomnom byte, za ktorý platí 500,- Eur mesačne. Dohodol sa s kolegom, že tento mu požičia z predaja bytu 11.850,- Eur, ktoré použije na zaplatenie dlžného výživného. Stará sa o svoju nevládnú mamu, ktorá poberá starobný dôchodok. Dlžné výživné je vymáhané prostredníctvom exekútora, ktorý s ním údajne odmietol komunikovať a on sa rozhodol neplatiť výživné cez exekútora ale radšej priamo Filipovi. Výška jeho dlhov presahuje 130.000,- Eur a dlhov jeho manželky 70.000,- Eur. Nemá žiadne zdravotné problémy a ako uviedol do týždňa, prípadne dvoch by dlžné výživné uhradil. Jeho životné náklady vo Švajčiarsku predstavujú asi 800 frankov mesačne za bývanie a asi 500 frankov mesačne za stravu. V období od júna 2014 do júna 2017, kým sa zamestnal vo Švajčiarsku, bol zamestnaný iba brigádnicky, v dražbe prišli o dom a sťahovali sa do rôznych podnájomov. Na úrade práce nebol evidovaný, lebo ako živnostník by nemal nárok na žiadne dávky.

Poškodený J. G. vo svojej výpovedi na tomto verejnom zasadnutí potvrdil, platby výživného, ktoré uviedol odsúdený, pričom z hľadiska jeho štúdia a majetkových pomerov sa od jeho výpovede na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.04.2018 nič nezmenilo. Svedkyňa W. G. tiež potvrdila zaplatenie výživného vo výške 1.300,- Eur a tiež skutočnosť, že Filip študuje na vysokej škole a z tohto dôvodu nemá stály príjem. Ona pracuje ako SZČO a má príjem pod hranicou životného minima. Náklady spojené s výživou Filipa uhrádza ona a aj jej mama, J. brigáduje a ona má pôžičky, aby vyžili.

Nakoľko sa odsúdený W. I. na verejné zasadnutie odročené na deň 07.03.2019 nedostavil, hoci jeho termín vzal na vedomie a predvolanie na verejné zasadnutie odročené na deň 04.04.2019 sa mu doručiť nepodarilo, nakoľko na adrese, ktorú sám súdu uviedol, nebol doručovateľovi známy, a zároveň súdu písomným podaním dňa 05.03.2019 oznámil, že odchádza do Švajčiarska za prácou, kde neuviedol žiadnu inú adresu a ani telefonický kontakt v zahraničí, súd mu opätovne v zmysle § 293 ods. 4 Trestného poriadku ustanovil obhajcu a verejné zasadnutie konané dňa 03.05.2019 vykonal v jeho neprítomnosti. Na tomto verejnom zasadnutí svedkyňa W. G. uviedla, že od poslednej výpovede realizovanej na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.01.2019 sa z hľadiska skutkových okolností nezmenilo nič a o pobyte odsúdeného mu nie je nič známe.

Súd na verejnom zasadnutí oboznámil listinné dôkazy a pripojený spis tunajšieho súdu sp. zn. 9T 99/2019 a z týchto dôkazov vyplynulo nasledovné:

Z prehľadu platieb, ktoré súdu predložila splnomocnená zástupkyňa poškodeného W. G. vyplýva, že odsúdený W. I. okrem platby 1.300,- Eur uhradil dňa 25.03.2015 sumu 300,- Eur. Uvedená platba výživného v dobe po právoplatnosti rozsudku vyplývajú aj z výpisu z Tatra banky, a.s. predloženej touto splnomocnenou zástupkyňou poškodeného. Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplývajú tri odsúdenia W. I., pričom po odsúdení v tejto trestnej veci nebol odsúdený za skutok, ktorý by spáchal v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia. Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že odsúdený nie je v Sociálnej

poisťovní evidovaný a nepoberá žiadne sociálne dávky. Z lustrácie Generálnej prokuratúry nevyplýva žiadne trestné stíhanie, ktoré by sa voči odsúdenému viedlo na území SR. Z potvrdenia o návšteve školy vystaveného Filozofickou fakultou Prešovskej univerzity v Prešove vyplýva, že J. G. bol v akademickom roku 2017/2018 študentom druhého ročníka denného štúdia. Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Kežmarku vyplýva, že odsúdený W. I. nie je poberateľom pomoci v hmotnej núdzi, žiadnych štátnych sociálnych dávok a nepoberá ani peňažný príspevok v zmysle zákona č. 447/2008 Z.z. Zo správy OR PZ v Kežmarku vyplýva, že voči odsúdenému W. I. sa vedie trestného stíhanie pod ČVS: ORP-82/VYS-KK-2018 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) a písm. c) Trestného zákona. Súd zistil, že toto trestné stíhanie zodpovedá po podaní obžaloby konaniu, ktoré sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 99/2018. Zo správy Sociálnej poisťovne vyplýva, že odsúdený bol od 01.07.2011 do 01.04.2015 evidovaný ako SZČO. V súčasnosti nie je evidovaný ako zamestnanec u žiadneho zamestnávateľa, SZČO a ani ako dobrovoľne poistená osoba.

Zo spisu, ktorý sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 99/2018 vyplýva, že dňa 19.09.2018 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok obžalobu na odsúdeného Miroslava Nováka pre skutok, ktorého sa mal odsúdený W. I. dopustiť tak, že ako otec J. G., I. XX.XX.XXXX, hoci jeho vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5P/81/2010 zo dňa 26.11.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.2010, bol zaviazaný prispievať na výživu syna J. mesačne sumou 150,-€ vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky W. G., si túto vyživovaciu povinnosť napriek svojim možnostiam a schopnostiam od 25.06.2014 doposiaľ v Kežmarku a inde úmyselne riadne neplnil, čím mu za uvedené obdobie po uhradení sumy 300,-€ v mesiaci apríl 2015 vznikol dlh pre oprávneného J. G. v sume najmenej 7.200,-€, a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/188/2011 zo dňa 23.06.2014, právoplatným dňa 23.06.2014, bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov, ktorý právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona. V tejto trestnej veci vydal tunajší súd dňa 04.10.2018 trestný rozkaz, proti ktorému podal včas odsúdený odpor, pričom táto trestná vec nie je doposiaľ právoplatne skončená.

Súd tiež oboznámil listiny, ktoré súdu na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.01.2019 predložil odsúdený, a ktoré sa týkajú dražby rodinného domu z roku 2011 a 2012. Tiež oboznámil potvrdenie o ukončení podnikania a potvrdenia o vklade v hotovosti svedčiace o úhrade sumy 1.300,- Eur. Zo správy súdneho exekútora Mgr. Stanislava Poláka vyplýva, že na jeho exekútorskom úrade sa vedie exekúcia pod Ex 2969/20013 proti povinného odsúdenému. Počas exekučného konania, ktorého predmetom je výživné priznané oprávnenému J. G. rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5P 81/2010 zo dňa 26.11.2010 boli zisťovaním majetkových pomerov odsúdeného zistené, že nemá žiadny majetok podliehajúci exekúcii, nebol v oficiálnom pracovnom pomere a okrem úhrady 300,- Eur nevykonával žiadnu inú úhradu výživného.

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,

b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že odsúdený W. I. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia počnúc právoplatnosťou rozsudku dňa 23.06.2014 uhradil titulom výživného dňa 25.03.2015 sumu 300,- Eur, dňa 01.10.2018 sumu 1.000,- Eur a dňa 27.11.2018 sumu 300,- Eur, teda spolu sumu 1.600,- Eur. Uvedené úhrady potvrdila aj splnomocnená zástupkyňa poškodeného W. G. a vyplývajú aj z predložených fotokópií vkladov v hotovosti a výpisu z účtu vedeného v Tatra banke, a.s. Žiadnu inú sumu výživného odsúdený W. I. neuhradil, hoci ako uviedol pri svojom výsluchu na verejnom zasadnutí

konanom dňa 10.01.2019, je si vedomý svojej vyživovacej povinnosti, túto chce plniť a požiadal o týždeň ale dva na jej úhradu, nakoľko disponuje peňažnými prostriedkami z pôžičky od kolegu. Uvedenú úhradu však doposiaľ nerealizoval.

Súd preskúmal aj objektívne schopnosti odsúdeného W. I. uhrádzať dlžné a bežné výživné a dospel k záveru, že odsúdený túto schopnosť v rozsahu najmenej minimálneho výživného mal. Od júna 2014 do júna 2017 bol zamestnaný brigádnicke, teda mal príjem, avšak rozhodujúcou skutočnosťou, ktorú bral súd do úvahy je fakt, že ako uviedol samotný odsúdený, od júna 2017 doposiaľ pracuje vo Švajčiarsku a jeho príjem predstavuje 4.600 Švajčiarskych frankov mesačne a aj po odpočítaní nákladov na stravu a bývanie mal a má odsúdený dostatok finančných prostriedkov nielen na úhradu bežného výživného ale aj dlžného výživného. Súd zdôrazňuje, že plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pred ostatnými výdavkami odsúdeného, pričom ním deklarovaný osobný bankrot nemá v zmysle zákonnej právnej úpravy vplyv na plnenie zákonnej a súdom následne stanovenej vyživovacej povinnosti. Napokon na tunajšom súde prebieha konanie vedené pod sp. zn. 9T 99/2018, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skočené a kde je odsúdený W. I. obžalovaný pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, a to vo vzťahu k vyživovacej povinnosti za obdobie od právoplatnosti rozsudku v tejto trestnej veci. Listiny, ktoré súdu predložil odsúdený a ktoré sa týkajú dražby rodinného domu sú z obdobia pred právoplatnosťou rozsudku a teda nemôžu mať vplyv na posudzovanie skutočností, či sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil alebo nie. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že aj jeho manželka bola zamestnaná, v súčasnej dobe má vyživovaciu povinnosť iba k jednej maloletej dcére, ktorá nie je zárobkovo činná a to, že sa stará o svoju chorú matku nie je skutočnosťou právne významnou, nakoľko táto je sociálne zabezpečená starobným dôchodkom, ktorého je poberateľkou.

Súd teda dospel k záveru, že odsúdený W. I. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v zmysle rozsudku sp. zn. 1T 188/20011 zo dňa 23.06.2014 zavineným konaním nespĺnil povinnosť, ktorá mu bola v rámci podmieneného odsúdenia uložená, a to zaplatiť dlžné výživné a platiť bežné výživné, pričom mu v tom nebránili žiadne okolnosti na jeho strane, ktoré by mu objektívne znemožnili plniť výživné v súdom stanovenej výške alebo aspoň vo výške minimálneho výživného v zmysle § 62 ods. 3 Zákona o rodine. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia bola dostatočne dlhá na to, aby odsúdený mal príležitosť vyvinúť snahu o plnenie aspoň minimálneho výživného, avšak z jeho správania, kedy uhradil v skúšobnej dobe iba 300,- Eur je zrejmé, že tento záujem nemal, hoci o tejto povinnosti vedel a ako sám uviedol, bol si jej vedomý. Aj to svedčí o jeho úmysle vyhnúť sa plneniu tejto povinnosti. Preto súd rozhodol o výkone pôvodne uloženého podmieneného trestu odňatia slobody s tým, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Sťažnosť má odkladný účinok.